

SPEAK TRUTH TO POWER
MOD UTAN GRÄNSER

MÄNNISKORÄTTSFÖRSVARARE SOM FÖRÄNDRAR VÅR VÄRLD

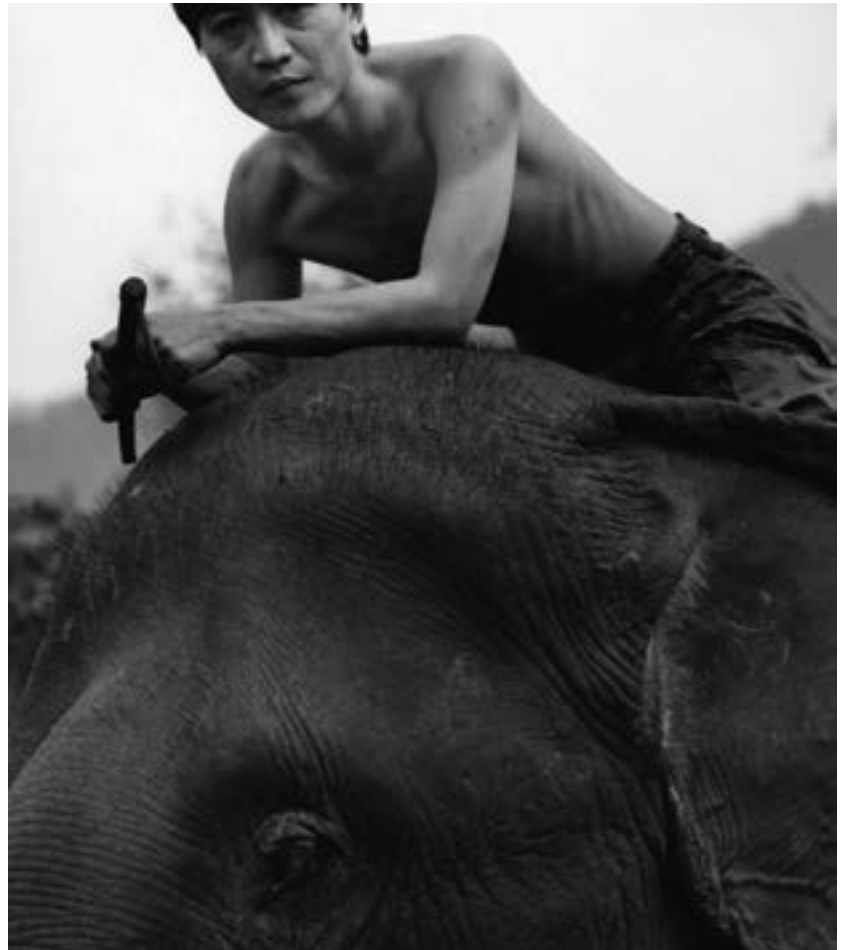
KA HSAW WA

KA HSAW WA

BURMA

”IBLAND GÅR MILITÄREN ÖVER VÄGEN PRECIS FRAMFÖR OSS, SÅ NÄRA ATT VI KAN RÖRA VID DEM. VI MÅSTE VARA MYCKET FÖRSIKTIGA.”

Ka Hsaw Wa, ©2000 Eddie Adams

VÅLD OCH TORTYR, FÖRTRYCK OCH MULTINATIONELLA FÖRETAGS ANSVAR I ICKEDEMOKRATISKA REGIMER

Ka Hsaw Wa är grundare till frivilligorganisationen Jordens rätt (Earth Rights International). Organisationen drev en rättsprocess mot det stora amerikanska oljeföretaget Unocal, som anklagades för att deras agenter utfört tortyr i Burma. Enligt åtalet hade Unocal betalat burmesiska regeringsagenter för att ha utpressat, torterat, våldtagit, tvingat till tvångsarbete och avrättat den lokala ursprungsbefolkningen. Syftet var att trygga säkerhet, transporter och infrastruktur kring en oljeledning i landet.

Ka Hsaw Wa har egna erfarenheter av de övergrepp som begicks av militärregimen. Han har själv tagit sig tusentals mil genom Burmas skogar för att intervjua och spela in vittnesmål från personer vars mänskliga rättigheter kränkts. Han har lärt hundratals personer hur man undersöker, dokumenterar och avslöjar brott mot internationella mänskliga rättigheter.

Som studentledare på 1980-talet organiserade Ka Hsaw Wa demonstrationer för demokrati i Rangoon. Han greps och torterades av den burmesiska militärregimen. 1988 inrättade regimen State Law and Order Restoration Council (Statliga rådet för återupprättandet av lag och ordning). När polisen öppnade eld mot fredliga demonstranter dog en av Ka Hsaw Was bästa vänner i hans armar. Ka Hsaw Wa flydde till den thailändska gränsen och för att skydda familjen antog han namnet, Ka Hsaw Wa, som betyder "vit elefant".

Ka Hsaw Was noggrant sammanställda dokumentation över systematiska våldtäkter och tvångsarbete åberopas och citeras av Amnesty International, Human Rights Watch och andra internationella organisatio-

ner. Han har medverkat i flera böcker om övergrepp, bland annat *School of Rape (Skola för våldtäkt, 1988)*, där han bland annat skriver: "Samla ihop över 300 000 människor, många som ännu inte fyllt sjutton år och är utbildade. Tvinga några av dem att under vapenhot ta värvning och lova dem en lön de aldrig får ut. Ge dem vapen och bomber. Lär dem att skjuta, krypa genom djungeln på natten och överfalla från bakhåll. Övertyga dem om att etniska minoriteter, studenter, kvinnor, alla som inte håller med regeringen är deras fiender, och att dessa miljontals människor är förrädare och inte går att lita på. Låt dem svälta. Dela inte ut deras post och tillåt dem inte att skicka några brev. Förbjud dem att besöka sina familjer. Tvinga dem att slå varandra som straff. Överge de som är för sjuka att gå. Misshandla dem verbalt och fysiskt varje dag. Ge dem rikligt med alkohol och droger. Nu har du skapat Burmas styrande militärregims armé."

Ka Hsaw Was arbete fortsätter i Burmas djungel, med oerhörda personliga risker. Han delar sin tid mellan EarthRights Internationals kontor i USA och Sydostasien.

Jag har hållit på med detta i elva år. Merparten av tiden samordnar jag fältarbete, samlar in information, leder resor för att samla in fakta, samt utbildar personal, särskilt i det område där det amerikanska oljebolaget Unocal har en oljeledning. Vi för en rättsprocess mot Unocal. Rättsprocessen handlar om att företaget bryter mot mänskliga rättigheter för att öka sina vinster. Vi intervjuar människor inne i Burma och ställer frågor om de brott som begås av militärregimen. Vi hör om fall av tortyr och tvångsarbete, om våldtäkt och utomrättsliga avrättningar. Ibland samlar jag även information utanför Burma längs den thailändska gränsen och vid andra tillfällen i flyktinglägren.

De bybor som stöder oss håller kontakten i hemlighet eller med hjälp av en kod. Vi använder radio och GPS för att ta oss fram genom djungeln. Det är extremt farligt. Där finns massor av militärbaser. Vi lyssnar på radio för att följa militären och undvika att gripas. Jag bär svarta kläder och en ryggsäck. Vi förflyttar oss högst tre personer åt gången. Ibland går militären över vägen precis framför oss, så nära att vi kan röra vid dem. Därför måste vi vara mycket försiktiga. Man har skjutit mot mig två gånger.

REGIMEN KRÄNKER BYBOR OCH MENINGSMOTSTÅNDARE

Vi fattar våra beslut utifrån hur trupperna förflyttar sig. Normalt går vi inte in i byarna eftersom det är för farligt. I stället ber vi folk att i hemlighet komma till djungeln för att vi inte vill avslöja oss för dem, men också för att de kan utsättas för fara. Bland byborna finns spioner för militärregimen, därför måste vi vara mycket, mycket försiktiga.

Många brott mot mänskliga rättigheter kan direkt sättas i samband med Unocals oljeledning. Det vanligaste är tvångsarbete, ofta som bärare. Soldaterna tvingar bybor att bära deras ammunition och sköta leveranser av underhåll och mat. Bärarna får inte betalt och ibland försöker de fly. Om de gripas kan de torteras, fängslas och kanske dödas. Detta hände nyligen en vän till mig. Han och en grupp bybor hade samlat information i

syfte att hjälpa sig själva och att höja allmänhetens medvetenhet om lokala brott mot mänskliga rättigheter. Regimen misstänkte honom och dödade honom.

Jag har också de senaste åren hört talas om mellan tolv till femton våldtäkter mot kvinnor, utförda av de soldater som vaktar säkerheten kring oljeledningen. Hela området kryllar av soldater, ändå våldtogs kvinnorna när de gick mellan sin by och en närliggande gård. Två av våldtäktsoffren är vittnen i vår process.

För att bemöta den sortens kränkningar organiserade jag 1988 en grupp studenter för att demonstrera mot regimen och för demokrati. Jag bodde i Rangoon, men studenterna i min grupp organiserade varsin demonstration i städerna utanför Rangoon. Så småningom protesterade man över hela Burma för rätten till utbildning i demokrati och rätten att göra motstånd mot militärregimen. Under en demonstration i Rangoon blev två av mina vänner skjutna. En dog där med mig, den andra blev skjuten genom munnen och käken. Jag bar honom till sjukhuset, men blev tvungen att överge honom för att själv komma undan.

VITNE TILL ÖVERGREPP OCH TORTYR

Jag ville inte lämna Burma och mina gamla föräldrar, så jag bestämde mig för att bege mig till ett närliggande område utanför Rangoon. Jag bodde i djungeln och upptäckte vilka fruktansvärda liv byborna hade. På morgonen tog de hackor och korgar och tvingades att utföra sysslor åt militären. En dag sa ägaren till huset jag bodde i: "I morgon måste jag gå och arbeta för hundarna igen." "Vad pratar du om?" frågade jag. "Byborna kallar soldaterna för hundar eftersom de hatar dem", svarade han. "Vi har inte tid att göra det vi borde, eftersom vi alltid måste arbeta för dem. Vi får ingen lön."

Jag fick ett brev från min mamma där det stod: "Min son, det är för farligt. Vänta på mig så jag får komma och träffa dig." Min mamma kom och jag sa adjö till henne innan min vandring genom djungeln började.

Jag vandrade i fem dagar till Karenområdet tillsammans med en annan student och en bybo. När vi närmade oss byn såg jag något jag aldrig kommer att glömma. Jag såg en död kvinna med en stor trädgren i sin vagina. Jag frågade vad som hade hänt. Byborna berättade att hon var sjuksköterska och att en grupp soldater gripit henne för att hon skulle bota en soldat som fått malaria. I stället våldtog och dödade de henne. Det var så sorgligt. Jag stannade i närheten av byn ett bra tag. Den upplevelsen förändrade hela mitt liv. Eftersom ingen gjorde några intervjuer på den tiden, bestämde jag mig för att göra det själv. Jag pratade med alla. Jag pratade med en mamma vars son hade begått självmord sedan en grupp soldater tvingat honom att ha sex med henne. Soldaterna klappade i händerna och kallade pojken en jävel. Sonen begick senare självmord av skam. Mamman var förtvivlad. Det var då jag bestämde mig för att arbeta för de här människorna.

BESLUT ATT GÖRA NÅGOT

I början hade jag varken papper eller penna. Jag vände mig till Karens nationella fackföreningsrörelses motståndsrörelse för att få hjälp, men avfärdades. Facket sa att sådant händer hela tiden och att ingen bryr sig. De sa till mig att sluta bekymra mig och ta till vapen och slåss mot soldaterna. Jag visste inte hur jag skulle

bära mig åt för att utföra det arbete jag ville utan nödvändiga resurser eller stöd. Jag fortsatte att be Karens fackföreningsrörelse om hjälp och bad dem att köpa mig en bandspelare, papper och en penna och att skicka vidare viktig information till berörda personer. De sa att jag skulle sluta lura mig själv.

Jag bestämde mig ändå för att fortsätta arbeta med att ta in vittnesmål. Allt jag kunde göra var att prata med folk och ta till mig deras berättelser så gott jag kunde. Vi bodde mitt i djungeln, så jag åkte till en stad för att skaffa papper och penna. Jag skev meddelanden till folk, men ingen lyssnade och ingen brydde sig. "Vad håller jag på med?" tänkte jag. Jag var så frustrerad.

Till slut, i början av 1992, träffade jag en man som hette Kevin Heppner. Han var kanadensare och tillsammans började vi med dokumentation om mänskliga rättigheter. Jag översatte vittnesmålen till engelska, han skrev ut dem på maskin, och vi skickade dem till alla som kunde vara intresserade. Kevin skickade i första hand informationen till människorättsgrupper som Amnesty International, eftersom jag inte hade nödvändiga papper för att ta mig över till Thailand. Jag greps fyra, fem gånger i Thailand för att jag var där olagligt. De brukade hålla mig arresterad i sju dagar och sedan släppa mig. Det var oerhört svårt. I början var vi väldigt fattiga. Till slut träffade vi en kvinna från Frankrike som gav oss pengar till papper och brevutskick. Jag var så glad att vi äntligen kunde göra något.

UTSATT FÖR TORTYR

I Burma greps jag före studentupproret och blev också torterad. En vän till mig hade bråkat med en av myndighetspersonernas barn och hade sedan försvunnit. Trots att jag inte visste vart han tagit vägen, torterade myndigheterna mig och insisterade på att jag skulle berätta var han fanns. Tortyren började med något som kallas "motorcykel", där jag var tvungen att inta en viss ställning och uttala ljuden Vroom, vroom, vroom. En gång när jag var utmattad, slog de mig på skenbenen med ett speciellt verktyg med en hård utsida och en kärna av ren metall. Därefter blev jag utsatt för "järnvägen". Jag måste låtsas att jag åkte tåg och ropa ut namnet på varje station. Om jag inte kunde namnet eller om jag uttalade det fel, slog de mig. De slog mig utan uppehåll tills jag bröt samman, och de frågade mig samma fråga om och om igen. Till slut orkade jag inte säga något mer, men de trodde mig inte. Innan jag svimmade torterades jag ännu en gång.

Det fanns ett cementgolv med en hög med vassa stenar i ena hörnet. Stenarna brukade användas till vägarbeten och byggen. Jag var tvungen att gunga fram och tillbaka över dem tills jag pratade. "Jag kan inte säga något", sa jag. De fortsatte att tortera mig tills smärtan var outhärdlig. De klev på min rygg och frågade

om jag tänkte tala. Jag svarade igen att jag inte hade något att säga, då sparkade de mig. Två soldater med dolda ansikten höll fast mig och började slå och sparka mig. Jag var så arg, men allt jag kunde göra var att titta på dem. Till slut kråkas jag blod och svimmade. Trots att pinan varade i ungefär tre dagar har jag sett värre. Några av mina vänner har blivit skjutna och dödade.

Flera av mina tidigare klasskamrater har nu tagit doktors-examen i USA. De är utbildade och har inkomster. Jag tänker för mig själv, "Vad håller jag på med?" Jag vinner inget på det här och jag verkar inte kunna göra något för att minska lidandet för byborna. Jag ser situationen förvarras och anklagar mig själv för att inte göra tillräckligt. Samtidigt kan jag inte lägga av. Om jag vänder ryggen till och går min väg finns det ingen som gör något.

GER INTE UPP KAMPEN

År 1994 dog en av mina vänner och då ville jag ge upp. Jag bestämde mig för att göra något för min egen del. Jag behövde tjäna pengar för att ge till folket. "Om jag vänder dem ryggen", tänkte jag, "vem kommer då att göra det här jobbet?" Lidandet tar aldrig slut.

Även om det var ett svårt beslut att fatta, bestämde jag mig för att fortsätta arbeta för folket. Jag engagerade mig i fattigdomen och levde i djungeln med mycket liten tillgång till mat. En tid när det inte fanns något vatten och vi var tvungna att äta rått ris hade jag lust att skjuta mig. Vi kunde inte laga mat av rädsla för att soldaterna skulle se elden. En av oss fick malaria, men vi hade ingen medicin. Det var mycket kallt i bergen och allt vi hade att skylla oss med var en bit plast och en filt. Det fanns några som tyckte synd om oss och gav oss var sin hängmatta. Under regnperioden var livet mycket tufft. Även om vi hängde upp våra hängmattor för att undvika blodigarna på marken, insåg vi på morgonen att de fallit ner från träden och sugit vårt blod.

Situationen var svår, men om vi ville hjälpa människorna måste vi vara beredda på stora upppoffringar. Ibland kände vi oss förlamade eftersom vi slösat så mycket tid utan att se något resultat. En gång såg jag dokumentationen vi hade arbetat så hårt med ligga i en papperskorg. Kastad och hopskrynkad. Jag var förtvivlad, men jag förstod att det problem de arbetade med var annorlunda än vårt. Jag var tvungen att vara öppen och försöka förstå. Det var svårt för oss att dokumentera det lidande som folket fått utstå och svårt att få iväg papperna med informationen. Vi har ett enda mål: att folk ska behandlas som människor.

Jag vet inte om mod kommer ur makt eller lidande. En gång när jag lyssnade på ett vittnesmål började jag skaka i hela kroppen. Det var det mest fruktansvärda jag någonsin hört. Hustrun till en revolutionär hade arresterats då hon försökte nå sin man. Soldaterna dödade deras lilla barn, brände det och tvingade mamman att äta upp det eftersom pappan inte kom tillbaka. Berättelser som den fyller mig med avsky, men ger mig samtidigt mod. Det lidande jag har utstått är ingenting jämfört med deras. Dessa människors behov är större än mina.

TILL LÄRAREN

FN:S ALLMÄNNA FÖRKLARING OM DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA

- Artikel 3:** Rätt till liv, frihet och personlig säkerhet
- Artikel 5:** Frihet från tortyr och förnedrande behandling
- Artikel 7:** Rätt till likhet inför lagen
- Artikel 19:** Åsikts- och informationsfrihet
- Artikel 20:** Rätt att delta i fredliga möten och sammanslutningar
- Artikel 23:** Rätt att fritt välja arbete och att ansluta sig till fackföreningar

ÖVERGRIPANDE FRÅGESTÄLLNINGAR

- Hur resonerar en person som riskerar sitt liv i kampen för andra människors rättigheter?
- Vad ska man göra om man blir vittne till våld, diskriminering eller förtryck?
- Vilka argument kan användas för att kämpa för andra människors rättigheter? Hur resonerar de som undviker problemen?
- Vad kan berättelsen lära oss om mod, likgiltighet och kampen för att försvara sina rättigheter?

INNEHÅLLSMÅL

Genom att arbeta med övningarna ges eleven möjlighet att:

- Resonera kring ord och begrepp som har med mänskliga rättigheter att göra.
- Öka kunskapen om situationen i Burma då och nu.
- Genom diskussioner och reflektioner stärka förmågan att själv stå upp och försvara mänskliga rättigheter.
- Analysera och utvärdera information från olika perspektiv.

CENTRALA ORD OCH BEGREPP

- Rättsprocess
- Militärregim
- Tortyr
- Tvångsarbete
- Utomrättsliga avrättningar
- Flyktingläger
- Våldtäkt
- Kränkning
- Fackförening
- Motståndsrörelse
- Vittnesmål
- Uppoffring
- Revolutionär

ELEVAKTIVITETER

ATT FÖRSVARA MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER – DISKUTERA BEGREPPET

Ka Hsaw Wa riskerade sitt liv i kampen för att upprätta och försvara mänskliga rättigheter. Men han gav inte upp.

- Vad kan det finnas för *orsaker* till att vissa personer vågar göra det och andra inte?

Formulera och diskutera egna exempel:

- Har du själv varit med om att säga ifrån?

Skriv ner en händelse när du eller någon du känner försvarade någon annans rätt.

- Diskutera och jämför berättelserna parvis eller i mindre grupper. Sammanfatta några generella slutsatser.

VAD HANDLAR BERÄTTELSEN OM?

Läs Ka Hsaw Was berättelse enskilt eller högt tillsammans. Sammanfatta innehållet med hjälp av följande stödfrågor:

- Ge exempel på olika brott mot mänskliga rättigheter som Ka Hsaw Wa berättar om i texten?
- Vilka är det som utför brotten mot ursprungsbefolkningen? Varför utför de brotten mot byborna, vad har de att vinna på det?
- Vad gör Ka Hsaw Wa för att hjälpa drabbade människor?
- Hur tänker han kring de uppoffringar han tvingas göra? Ge exempel ur texten där han tvivlar på sina insatser.

- Ge exempel på händelser som gör att han fortsätter sin kamp trots att han börjar tvivla och tappa orken.
- Sök i texten efter argument som kan förklara varför han fortsätter sin kamp trots alla motgångar.

VAD DRIVER KA HSAW WA?

Hur tänkte Ka Hsaw Wa när han bestämde sig för att försvara mänskliga rättigheter?

Använd citaten här nedanför och resonera kring tänkbara argument.

- Vilka argument tror du vägde tyngst för Ka Hsaw Wa när han valde att kämpa trots att han riskerade sitt liv?

Vittne till kränkningar – ”Under den tiden bodde jag i djungeln och upptäckte vilka fruktansvärda liv byborna hade.”

Ingen annan agerar – ”Eftersom ingen gjorde några intervjuer på den tiden, bestämde jag mig för att göra det själv. Jag pratade med alla.”

Ansvar gentemot andra – ”Jag ser situationen förvarras och klandrar mig själv för att jag inte kan göra tillräckligt. Samtidigt kan jag inte lägga av. Om jag vänder ryggen till och går min väg finns det ingen som gör något åt saken. ”Om jag vänder dem ryggen”, tänkte jag, ”vem kommer då att göra det här jobbet?”

Inre övertygelse – ”Jag vet inte om mod kommer ur makt eller lidande.”

Egna erfarenheter av lidande – ”Det lidande jag har utstått är ingenting jämfört med deras. Dessa människors behov är större än mina.”

- Hur ser du på olika argument för att försvara mänskliga rättigheter? Finns det något argument som du känner mer för?

ROLLERNAS EGENSKAPER

Använd analysmodellen på sidan 9 och synliggör de olika rollernas egenskaper. Går det att finna några generella egenskaper för de olika rollerna?

- Skriv de fyra rollerna på tavlan: Förövare, Offer, Åskådare och Försvarare.
- Diskutera vad som utmärker de rollerna när ett brott har begåtts.
- Sortera in passande egenskaper till de fyra rollerna. Välj bland följande egenskaper.

Egenskaper *Rädd, irriterad, ängslig, uppskattad, förrådd, modig, bekymrad, säker, feg, nedstämd, desperat, annorlunda, besviken, förtvivlad, störd, glad, dum, hemsk, ensam, otålig otillräcklig, osäker, eländig, missförstådd, nervös, upprörd, förföljd, blyg, motarbetad, orolig, spänd, misshandlad, arg, förvirrad, stridslysten, grym, maktgalen, sårad, hänsynslös, tanklös, försiktig*

- Diskutera, jämför och förklara. Vilka tankar ligger bakom resonemanget om de fyra rollernas olika egenskaper?

Analysera rollerna i berättelsen

Använd analysmodellen för att förtydliga rollerna i Ka Hsaw Was berättelse. Vilka är offer, förövare, åskådare och försvarare?

- Utgå från berättelsen och placera in följande aktörer under de fyra rollerna.
Ka Hsaw Wa, Militärregeringen, Presidenten, organisationen Jordens rätt, Unocal, regeringsagenter, ursprungsbefolkningen, bybor, soldater, våldtäktsoffer, studentdemonstranter, fackföreningsrörelsen, Kevin Heppner, Amnesty International, hustrun till en revolutionär, mördad sjuksköterska, dödad vän.
- Motivera varför de olika aktörerna hamnar i de olika rollerna.
- Diskutera hur situationen skulle kunna förändras genom att aktörer byter plats i modellen.
- Vilka aktörer skulle kunna flytta in under rubriken *Försvarare*. Vad skulle de kunna göra och hur skulle det förbättra situationen i landet?

VEM TJÄNAR PÅ KRÄNKNINGARNA?

Ka Hsaw Wa berättar om kränkningar som regeringen, militären och det amerikanska oljebolaget Unocal utsätter bybor för. Det handlar om hot, misshandel, slavarbete, våld, tortyr, våldtäkt och mord. Men varför genomför regeringen och militären dessa brott? Vad har de att tjäna på det?

- Vem tjänar på att mörda, våldta och tortera bybor som bor i området kring oljekällan?
- Vad skulle de kunna göra istället?
- Vem tjänar på att förfölja, misshandla och mörda dem som försöker avslöja sanningen om brotten?
- Vad skulle de kunna göra istället?
- På vilket sätt skulle regeringen, militären och oljebolaget Unocal kunna tjäna på att man respekterar de mänskliga rättigheterna? Varför tror du att de valde att inte göra det?

HUR SER DET UT I BURMA I DAG?

De senaste åren har det skett en viss förändring i det politiska läget i Burma. Sök information på Internet om Burma och hur situationen ser ut idag.

- Sammanfatta några övergripande förändringar som skett?
- Hur tror du dessa förändringar kommer att påverka arbetet med mänskliga rättigheter i landet?

Exempel på länkar att arbeta vidare med:

Big oil

År 2005 köptes oljebolaget Unocal upp av ett av världens största oljebolag Chevron. Besök Chevrons hemsida och gör en kritisk granskning av hur de förhåller sig till etiska frågor.

www.chevron.com

www.burmakommitten.org/sbk-stodjer-kampanj-om-mer-transparenta-oljebolag

Svenska Burmakommittén

En religiöst och politiskt obunden ideell organisation som arbetar med att sprida information om situationen i Burma och som stödjer demokratiutvecklingen i landet.

www.burmakommitten.org

Film Statslösa i sitt eget hemland

En film om förföljelsen av minoritetsgruppen Rohingya i nordvästra Burma.

www.youtube.com/watch?v=m-fGEcxIDWI

Säkerhetspolitik.se

Läs mer om konflikten i Burma på Säkerhetspolitik.se.

www.sakerhetspolitik.se/Konflikter/Myanmar-Burma

EarthRights International (engelska)

Organisationen som grundats av Ka Hsaw Wa och som kämpar för att försvara mänskliga rättigheter i Burma.

www.earthrights.org

Burmanet och irrawaddy (engelska)

Två hemsidor som publicerar nyheter från Burma och Asien med mer djuplodande reportage och analyser, ofta olika teman.

www.burmanet.org/news

www.irrawaddy.org

The Burma Project (engelska)

En organisation som startades av the Open Society Institute 1994 och syftar till att höja den internationella medvetenheten om Burma.

www.burmaproject.org

Mod utan gränser – människorättsförsvarare som förändrar vår värld

Originalalets titel: *Speak Truth To Power – Human Rights Defenders Who Are Changing Our World* (2000)

Författare: Kerry Kennedy

Projektansvarig Speak Truth To Power: John Heffernan

Projektledare Sverige: Kajsa Wiktorin och Katja Wahlström

Redaktör: Kajsa Wiktorin

Texten är bearbetad och omarbetad av Mats Andersson och Ludvig Myrenberg för att följa den svenska läroplanen

© Text Kerry Kennedy

Grafisk form: Jennifer Kakaletis och Conny Lindström

Projektet genomförs med stöd från Svenska PostkodLotteriet.

- **Besök vår svenska hemsida:** rfkhumanrights.fryshuset.se
- **Besök RFK Human Rights hemsida:** rfkhumanrights.org/sweden
- **Följ oss på Twitter:** [@STTP_Sweden](https://twitter.com/STTP_Sweden)
- **Följ oss på Instagram:** [rfksweden](https://www.instagram.com/rfksweden)
- **Lägg till oss på Facebook:** [SpeakTruthToPower](https://www.facebook.com/SpeakTruthToPower)
- **Se klipp på YouTube:** [youtube.com/RFKHumanrightsComm](https://www.youtube.com/RFKHumanrightsComm)

WASHINGTON

1300 19th St, NW
Suite 750
Washington, DC 20036
Phone: 202.463.7575
Fax: 202.463.6606
rfkhumanrights.org

NEW YORK

515 Madison Avenue
Suite 718
New York, NY 10022
Phone: 917.284.6355
Fax: 347.426.2201
RFKCenter.org

EUROPE

Via Ghibellina 12/a
50122 Firenze, Italia
Phone: +39.055.5389250
Fax: +39.055.5383602
www.rfkennedyeurope.org

SWEDEN

Speak Truth To Power at Fryshuset
Mårtendalsgatan 2-8
120 30 Stockholm, Sweden
Phone: +46.8.6917600
rfkhumanrights.fryshuset.se